



סיכוני הדינים העולים מנסקנת הגמרא בדף היומי

גיטין דף פ"ה למסקנא

דף פ"ה ע"א

א. אמר לה: הרי את מותרת לכל אדם, חוץ מאבא ואביך, אחי ואחיק, עבד ועובד כוכבים, או שאר חייבי כריתות שאין לה עליו קדושין, כשר. שלא שייר בגט, כי גם בלא אישות אין לה תפיסת קידושין בהם. הרי את מותרת לכל אדם חוץ מאלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין, או שאר חייבי לאוין שיש לה עליו קדושין אפילו בעבירה, פסול.

ב. הרי את מותרת לכל אדם חוץ מקדושי קטן, אינה מגורשת (לחכמים). אע"פ שעתה אין בו תפיסת קידושין, הוא עומד לבוא לכלל קידושין.

ג. קטנה מתגרשת בקידושי אביה, אע"פ שעתה אינה בת קידושין, והתורה אמרה 'ויצאה והיתה', עתידה היא לבוא לכלל קידושין.

ד. גירשה חוץ מן הנולדים, נסתפקו בגמרא אם חשובים בני תפיסת קידושין לפי שעתידין ליוולד. וכן אם גירשה חוץ מבעל אחותה שמותרת לו לאחר שתמות אחותה, חוץ מזנותיך, חוץ משלא כדרכה, חוץ מהפרת נדריך, חוץ מתרומתיך שאם תנשאי לכהן לא תאכל תרומה, חוץ מירושתיך, חוץ מקידושיך בשטר, בכל אלו נסתפקו אם חשוב שיור או לא. ולא נפשט.

דף פ"ה ע"ב

א. גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם.

ב. לרבי יהודה צריך לכתוב גם 'ודן דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין ואגרת שבוקין וגט



סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

פטורין למהך להתנסבא לכל גבר דיתצביין, כדי להוכיח שמגרשה בגט זה, שאם לא כתב 'ודין' יש כאן 'ידים שאין מוכיחות', שאפשר שמגרש בדיבורו ונותן את השטר לראיה. ולחכמים אין צריך לכותבו, כי ידים שאין מוכיחות ידים הן. ונסתפקו בגמרא אם הלכה כרבי יהודה או כחכמים.

ג. גופו של גט שחרור, הרי את בת חורין, הרי את לעצמך, או אין לי עסק בך. אבל אם כתב: הרי את מותרת לכל אדם, לא אמר כלום.

ד. המצוה לכתוב בגט אשתו: "הרי את בת חורין" לא אמר כלום. אבל "הרי את לעצמך" מגורשת, קל וחומר משטר שחרור של עבד.

ה. דקדוקי לשון שצריך לזהר בכתיבת הגט: (1) לא יכתוב 'ודין' (ודין), שמשמעו 'ודין', כלומר דין הוא שאגרשך, אלא יכתוב 'ודן' (ודן). (2) לא יכתוב 'איגרת' שמשמעו לשון גג, אלא 'אגרת'. (3) לא יכתוב 'לימהך' שמשמעו 'לי מהך', כלומר שתהא לי מגט זה ואילך, אלא 'למהך'. (4) יזהר באות ה' להפריד בין רגלו לגגו, שלא יראה 'למחך', כלומר שמצחק בה. (5) יטיל שלשה יודיין במילים 'דיתהוויין' 'דיתיציין', שבשני יודיין משמעו על נשים אחרות. (6) יאריך באות ו' של 'תירוכין' ו'שבוקין', שלא יראה 'תריכין' ו'שביקין', כלומר גרושות ועזובות אחרות. (7) יאריך באות ז' של 'כדו', שלא יראה 'כדי', כלומר שמגרשה בלא כלום, ולא בספר. (8) לא יכתוב 'לאיתנסבא', שמשמעו 'לא יתנסבא', אלא 'להתנסבא'.

ו. רבא תיקן לכתוב בגיטין "איך פלניא בר פלניא פטר ותריך ית פלוניא אינתתיה, דהות אינתתיה מן קדם דנא, מיומא דנן ולעלם". 'מיומא דנן' להוציא משיטת רבי יוסי בגט של שכיב מרע שכתב 'לאחר מיתה', שאין צריך מהיום כי זמנו של שטר מוכיח עליו. ותיקן רבא שיכתבוהו בכל גט אע"פ שהלכה כרבי יוסי, כדי שלא יצא שם פסול על משפחות ישראל. 'ולעלם', שלא יאמר היום אי את אשתי ומחר את אשתי (אע"פ שמגורשת לעולם, היה חושש ללעז).

למנוח

אומצ יקרי!

רווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל חגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכחובת: 7600234@etrog.net.il